

A Győri Ítéltábla dr.Szentmártony Kristóf ügyvéd által képviselt felperesnek dr.Lehőcz József ügyvéd által képviselt I.r., dr.Tárnok Cecília ügyvéd által képviselt II.r., III.r. és IV.r. alperesek ellen használati díj megfizetése iránt indított perében a Komárom-Esztergom Megyei Bíróság előtt folyamatba tett perében Tatabányán, 2011.évi június hó 3.napján 4.P.21.182/2009/35.szám alatt hozott ítélet ellen a felperes részéről 28.sorszám, az I.r. alperes részéről 37.sorszám és a II-IV.r. alperesek részéről 39.sorszám alatt benyújtott fellebbezés folytán meghozta a következő

í t é l e t e t :

Az ítéltábla az elsőfokú ítéletet helybenhagyja.

Kötelezi a felperest, hogy 15 napon belül fizessen meg az I.r. alperesnek 23.490. (Huszonháromezer-négyszázkilencven) Ft, míg a II-IV.r. alperesnek személyenként 7.830. - 7.830. (Hétezer-nyolcszázharminc - hétezer-nyolcszázharminc) Ft másodfokú perköltséget.

Kötelezi az I.r. alperest, hogy 15 napon belül az iratoknál leletezés terhe mellett rójon le 15.900. (Tizenötezer-kilencszáz) Ft fellebbezési illetéket.

Ez ellen az ítélet ellen fellebbezésnek nincs helye.

I n d o k o l á s :

A felperes szinguláris jogelődje, az "A" Vállalat mint bérbeadó és a II-IV.r. alperesek mint bérlők között 1988. július 14. napján jött létre bérleti szerződés az ... autópálya kilométerénél lévő pihenő 850 m²-es közterületi részére az 1997. június 30. napjáig terjedő határozott időtartamra. A szerződésben a II-IV.r. alperes vállalta egy 350 m² alapterületű panzió létesítését. Az 1993. december 15. napján kelt szerződésben az 1990. február 7. napján kelt használatbavételi engedéllyel átadott 350 m² alapterületű panzió felépítményre az Autópálya Igazgatóság elismerte a II-IV.r. alperes - egymás közt egyenlő - (földterületől elkülönülő) tulajdonjogát, az épületet a földhivatal a **helység 1-i** ... hrsz. alatt az ingatlan-nyilvántartásba bejegyezte, mellyel a tulajdonosokat *földhasználati jog* illetve meg a ... hrsz-ú ingatlanon. Az 1994. április 25. napján 1500 m² használt területre a II-IV.r. alperes bérlőkkel létrejött bérleti szerződés 2003. december 31. napján, további meghosszabbítás nélkül megszűnt. 1996. június 3-án a II-IV.r. alperes alapító tag által létrehozott I.r. alperesi jogelőd, a "C" Kkt. „*tartozásátvállalási okiratban*” vállalta 1996. július 1. napjától a felperes jogelődje felé fennálló bérleti díjfizetési kötelezettséget. A szerződés alapján a felperes jogelődje az időszakos bérleti díjakról számlát az I.r. alperesnek állította ki.

A felperes módosított keresetében elsődlegesen az I.r. alperest, míg másodlagosan a II-IV.r. alperest (tulajdoni hányaduk arányában) kérte kötelezni a 2009. évre 1.822.606.Ft, míg a 2010. évre 2.025.118.Ft földhasználati díj és késedelmi kamatai megfizetésére. A 2008. október 13. napján előterjesztett eredeti keresetében a 2006. február 1. - 2008.

december 31. napja közötti időszakra összesen 2.518.000.Ft lejárt földhasználati díj, míg 2009. január 1. napjától évi 2.500.000.Ft földhasználati díj megfizetésére kérte kötelezni az akkor egyedül perben álló I.r. alperest. A 2009. március 4. napján megtartott tárgyaláson a felek között részegyezség jött létre és a perben álló I.r. alperes a 2008. december 31. napjáig lejárt 2.518.000.Ft földhasználati díj 15 napon belüli megfizetését vállalta, amely után a felperes késedelmi kamatot és perköltséget nem igényelt. A 2009-2010. évi földhasználati díjra folytatódó eljárásban a felperes azzal érvelt, hogy a bírói gyakorlat (BH 2000/502.) szerint a díj meghatározásánál arra kell figyelemmel lenni, hogy a használatba adó olyan bevételhez jusson, mintha a szerződését a piac bármely más szereplőjével kötötte volna meg.

Az I.r. alperes ellenkérelmében a vele szemben előterjesztett kereset elutasítását arra figyelemmel kérte, mert földhasználati díj csak a felépítmény tulajdonos II-IV.r. alperesektől igényelhető. Az 1996. június 3-án kelt tartozásátvállalás a bérleti jogviszonyból fakadó kötelezettségekre vonatkozik a bérleti szerződés viszont 1994. évben megszűnt, ezért tartozásátvállalás jogcímén is alaptalan a kereset az I.r. alperes társasággal szemben. A II-IV.r. alperesek a keresetet részben elismerték, nem vitatva a használati díj fizetési kötelezettséget a Komárom-Esztergom Megyei Bíróság előtt az 1.Pf.21.001/2009/4. sorszám alatti ítélettel befejezett ügyben beszerezett szakvélemény szerinti díjtétellel. Eszerint a 2008. évre az épületre 2.948.Ft/m², 264 m² után 748.272.Ft/év; míg az egyéb területekre 884.Ft/m²/év, azaz 196.229.Ft díj (együtt: 974.571.Ft) határozható meg. Ez a díjtétel irányadó lehet a 2010. évre is, mivel a használati díjak nem növekedtek. A használati díj meghatározásánál összehasonlító adatként csak a fekvésüknél, beépítettségénél, területénél és jellemzőinél fogva hasonló ingatlanok összehasonlító adatai fogadhatóak el. Így csak az ... autópálya melletti, benzinkúttal nem rendelkező pihenők használati díjai vehetőek figyelembe. A II-IV.r. alperesek hivatkoztak arra is, hogy a felperes jogelődjével kötött bérleti szerződésben írtak ellenére a bérelt terület rész nem volt teljesen közművesített. 1995-ben az alperesek a szennyvízcsatornát a saját kb. 3.000.000.Ft-os költségükkel alakították ki, melyet - más mellett - a felperes is használ, egyszeri (300-500.000.Ft) használatbavételi - és évi 700.000.Ft díjfizetési kötelezettség mellett. Az áramot és a vizet az alperesek szintén saját költségükön vezették be a használt ingatlanrészre. A közművesítettségnek pedig a használati díj mértéke szempontjából jelentősége van, a saját közműberuházás miatt 10-20%-os díjcsökkentés az indokolt.

Az elsőfokú bíróság fellebbezésekkel támadott *ítéletével* a II-IV.r. alperest kötelezte, hogy személyenként fizessenek meg 2009. évi földhasználat címén 362.732. - 362.732. Ft tőkét, valamint annak 2009. július 1. napjától a kifizetés napjáig járó késedelmi kamatát; és a 2010. évi földhasználat címén 403.036. - 403.036. Ft tőkét, valamint annak a 2010. július 1. napjától a kifizetés napjáig járó késedelmi kamatát. Ezt meghaladóan - az I.r. alperessel szemben - a keresetet elutasította és kötelezte a felperest 35.000.Ft perköltség I.r. alperes javára megfizetésére.

Az elsőfokú bíróság határozata indokolásában a Ptk.155.§-a alapján megállapította, hogy a korábbi bérleti szerződés meghosszabbítása hiányában az épület tulajdonos II-IV.r. alpereseket terheli a földhasználati díj fizetésének kötelezettsége. A Ptk.201.§. (1) bekezdése szerint a földhasználat visszerthes jogviszony. A felperest megillető időszaki díj meghatározására az elsőfokú bíróság ingatlanforgalmi szakértői bizonyítást folytatott le. Egyetértett a személyesen is meghallgatott "B" igazságügyi szakértő azon kiegészített véleményével, amely szerint a felperes által biztosított összehasonlító adatok közül csak az

... autópálya melletti benzinkút nélküli pihenők díjai használhatóak fel a szakvélemény kialakításához. A szakértő a II-IV.r. alperes panziója által elfoglalt területet 264 m²-ben, az azon kívüli használt egyéb területrészt 222 m²-ben határozta meg. Elfogadta a megyei bíróság azt a szakvéleményt is, hogy az ún. egyéb területekre az épületre meghatározott átlag használati díj 30%-a vehető figyelembe a szakértői gyakorlat alapján. Az egyéb területekre további 50%-os díjcsökkentést azért tartott indokoltnak a bíróság, mert ezeket a területrészeket nemcsak az alperesek vendégei és az áruszállítást végzők, hanem a felperes által üzemeltetett autópálya közlekedői is használják. Elvetette a bíróság az alperesek azon védekezését, hogy a földhasználati jog által érintett ingatlan ne minősülne közművesnek, ezért a földhasználati díj tovább csökkenthető 10-20%-kal. A megyei bíróság kiemelte, hogy az eredeti bérleti szerződés megkötésekor az alperesek elfogadták az ingatlan korabeli közműellátottságát. A fogyasztói (bekötő) vezetékek elkészítése minden esetben a beruházót terheli. Az elkészült vezetékek pedig a föld alkotórésze vagy tartozéka. (Ptk.95.§. (1)-(2) bekezdés)

Ez ellen az ítélet ellen valamennyi fél fellebbezést terjesztett elő.

A *felperes fellebbezésében* az elsőfokú ítélet hatályon kívül helyezését kérte. Kifogásolta egyrészt a kereset I.r. alperessel szembeni elutasítását, mivel az I.r. alperes tartozásátvállalási okiratban vállalta a díjak megfizetését. Bár az alpereseket már nem bérleti díj fizetési kötelezettség terheli, az említett tartozásátvállalási megállapodásban a díjfizetés átvállalása jogcím és időbeli korlát nélküli volt. Ezt támasztja alá, hogy a pert megelőző levelezésekben az I.r. alperes nem vitatta a használati díj fizetési kötelezettségét, sőt részegyezségben vállalt kötelezettséget a 2006-2008. évi díjak megfizetésére. Másodsorban ellentmondásosnak és iratellenesnek nevezte az alperesek által létesített felépítmény alapterülete meghatározását. Nem feloldott ugyanis az elsőfokú ítéletben az az ellentmondás, hogy ha 338 m² területű panzió felépítése történt meg és az ingatlan tulajdoni lapján is ez a térmérték szerepel, hogyan veszi el a felépítmény a területének jelentős részét. Harmadrészt vitatta az épületen kívüli ún. egyéb területek díja szakértői meghatározását, a szakértői gyakorlat alapján az épület által elfoglalt területhez képest annak mérséklését. A perbeli szakvélemény súlyosan torzítja a kialakult szakértői gyakorlatot azzal is, hogy a már mérsékelt, egyéb területre vonatkozó díjat tovább csökkenti 50%-kal. Negyedrész az épület által elfoglalt terület használati díjával kapcsolatban változatlanul hivatkozott arra a bírói gyakorlatra, hogy a használatba adónak az a bevétel jár, mintha a piac bármely szereplőjével kötött volna szerződést. Ebből következően az épületre vonatkozó használati díj kialakításánál figyelembe kellett volna venni az ... autópályán kívüli más egyéb pihenőhelyek adatait is, azokat is, ahol üzemanyag-töltő-állomás van.

A felperes a fellebbezési eljárás során jogorvoslati kérelmét azzal egészítette ki, hogy időközben a II-IV.r. alperes által használt pihenővel szemközt, ún. "D"-féle étterem esetében a II-III. kerületi Bíróság jogerős ítéletet hozott. Abban a 2010.évre 890.000 forint/év összegben határozta meg a használati díját. Kifejtette azt is, hogy a 2012.január 1.napjától hatályos, a nemzeti vagyonról szóló 2011.évi CXCVI.tv. 6.§-a szerint kizárólagos állami tulajdonon osztott tulajdon nem jöhet létre. Véleménye szerint a forgalomképtelen, kizárólagos állami tulajdonban lévő ingatlanon már az említett törvény hatályba lépése előtt is kizárt volt az osztott tulajdon létrejötte, melyet bírói gyakorlat (BH.2009.175.) is alátámaszt. Ezért az alperesek tulajdonjoga semmis szerződésen alapul, amelyhez a célzott joghatások nem fűződhetnek.

A II-IV.r. alperes fellebbezésében az elsőfokú ítélet részbeni megváltoztatását és a 2009. évi földhasználati díj 924.966.Ft-ra, míg a 2010. évi díj 1.027.742.Ft-ra mérséklését kérte. Fellebbezésükben az elsőfokú ítélet azon megállapítását vitatták, hogy a perbeli ingatlan közművei - így különösen a szennyvíz csatornarendszer - alperesi kiépítésére figyelemmel ne lenne helye a használati díj mérséklésének. Az alperesek által létesített szennyvízcsatornával a felperes által engedélyezett földhasználathoz az I.r. alperes biztosít egy igen lényeges és drága közműszolgáltatást. A felperes nemcsak a saját szennyvizét vezeti el a vezetéken, hanem az autópálya túloldalán lévő pihenő szennyvizét is. A felperes maga hivatkozott arra a perbeli (2010. október 25-i) beadványában, hogy azon pihenőhelynél, ahol a szennyvíztisztító berendezés használati díját biztosítja az általa igényelt földhasználati díj magasabb. Ezért az elsőfokú bíróságnak figyelembe kellett volna vennie azt a szakértői megállapítást, hogyha az ingatlan nem teljeskörűen közművesített, akkor a megállapított díjtétel 10-15%-os csökkentése indokolt.

Az I.r. alperes fellebbezésében a javára megállapított elsőfokú perköltség 300.000.Ft-ra felemelését kérte. Jogorvoslati kérelmét arra alapította, hogy a felperes az I.r. alperessel szemben 5.018.000.Ft tőke és járuléкаи megfizetése iránti teljes keresete alaptalan lett. A 2006-2008. évi díjakat az I.r. alperes már a pert megelőzően elismerte, azt csak kibocsátott felperesi számla hiányában nem fizette meg. Ezekre az évekre a felek között részegyezség jött létre.

A II-IV.r. alperesek fellebbezési ellenkérelmükben az elsőfokú ítélet felperesi fellebbezéssel érintett rendelkezései helybenhagyását kérték. Csatolták a fellebbezési tárgyaláson az 1996. június 3. napján kelt tartozásátvállalási okiratot, melyből értékelésük szerint az elsőfokú bíróság helyes jogkövetkeztetést vont le. Utaltak arra is, hogy a II-IV.r. alperesek felépítményi tulajdonjogát létrehozó szerződés melléklete, az 1993. november 19.napján kelt épületfeltüntetői vázrajz szerint a földhasználati jog nem csupán a felépítmény által elfoglalt területre, hanem azt körülvevő járdára és útra is kiterjed. Ezért együtt a földhasználati jog által érintett terület rész 338 m², melyből a panzió által elfoglalt terület a helyes szakértői vélemény szerint 264 m².

A fellebbezések nem alaposak.

Az elsőfokú bíróság a másodfokú eljárásban is irányadó tényállást a bizonyítékok okszerű mérlegelésével (Pp.206.§./1/ bekezdés) állapította meg, és az abból levont jogkövetkeztetése is helytálló volt.

A felperes fellebbezésében ugyan - kifejezetten - az elsőfokú ítélet hatályon kívül helyezését kérte, azonban a jogorvoslati kérelem tartalmilag (Pp.3.§./2/ bekezdés) az elsőfokú ítélet megváltoztatására és a módosított keresetnek való helyt adásra (Pp.253.§./2/ bekezdés) irányult. Az elsőfokú ítélet felülbírálata alapján az is megállapítható, hogy annak hatályon kívül helyezésére sem eljárásjogi szabálysértés (Pp.252.§./2/ bekezdés) sem pedig megalapozatlanság (Pp.252.§./3/ bekezdés) miatt nem volt ok.

A felperes fellebbezésében az 1996. június 3.napján kelt tartozásátvállalási szerződés (Ptk.332.§.) téves értelmezésével vitatta keresete I.r. alperessel szembeni elutasítását. A

szerződés ugyanis nem hagy kétséget afelől, hogy az I.r. alperes csak a bérleti díj jogcímén fennálló II-IV.r. alperesi tartozásokat vállalta át. Ez a kötelezettségvállalás kiterjesztően, és úgy nem értelmezhető, hogy az az I.r. alperest a bérleti szerződés megszűnte után is terhelne. Márpedig a felperes és a felépítmény-tulajdonos (Ptk.97.§./2/ bekezdés) II-IV.r. alperesek között a bérleti jogviszony 2003.december 31. napján nem vitásan megszűnt.

Az alperesek által létesített panzió ingatlan-nyilvántartás által vezetett tulajdoni lapján feltüntetett térmértéke (338 m²), valamint a perben kirendelt igazságügyi szakértő által felmért beépített terület (264 m²) eltérésénél abból kellett kiindulni, hogy az ingatlan-nyilvántartásról szóló 1997.évi CXLI.tv. (Inytv.) 5.§./1/ bekezdése szerint az ingatlan-nyilvántartás közhitelességének elve csak a bejegyzett jogokra és a feljegyzett tényekre vonatkozik, viszont a tulajdoni lapon feltüntetett adatokra (így: az ingatlan térmértékére) nem. Az ingatlan-nyilvántartásban feltüntetett adatokhoz - az Inytv.5.§./6/ bekezdése szerint - csak a helyesség és valóságosság - megdönthető - vélelme fűződik, azaz: a feltüntetett adatokkal szemben korlátlan ellenbizonyításnak van helye. A konkrét esetben a II-IV.r. alperes helyes fellebbezési ellenkérelmi érvelését alátámasztotta az elsőfokú eljárásban kirendelt **"B"** igazságügyi ingatlanforgalmi szakértő véleménye. Eszerint a hrsz.-ú telek kialakításakor felvett, korabeli épületfeltüntetési vázrajz (P.21.182/2009/A/6/2.) szerint felmért 338 m² felépítmény alapterületből 264 m² esik a panzióval ténylegesen beépített területre, míg az azon túli terület rész az épület előtti járda, illetve betonozott terület. A felépítmény, valamint az alperesek által használt egyéb területrészek térmértéke meghatározása pedig olyan szakkérdésnek (Pp.177.§./1/ bekezdés) minősül, melyre vonatkozó szakértői megállapításokat a felperes fellebbezésében eredménytelenül vitatta az ingatlan tulajdoni lapja térmérték adatára hivatkozással .

A felperesnek a 2009-2010.évre járó használati díj mértékét - az elsőfokú ítéletben részletesen kifejtettek szerint - a kirendelt igazságügyi szakértői helyes elvek szerint határozta meg. A szakértő által felhasznált piaci összehasonlító adatokat éppen a felperes bocsátotta a szakértő rendelkezésére. Az ítélet tábla egyetértett a II-IV.r. alperesek azon érvelésével is, hogy ezen összehasonlító adatok közül csak - a fekvésüknél, területüknél, beépítettségüknél és jellemzőiknél fogva - összehasonlításra alkalmas ingatlanok adatait lehetett értékelni. Emiatt a szakértő helyesen hagyta figyelmen kívül az ... autópályán kívüli és benzinkúttal ellátott pihenők adatait. A kirendelt igazságügyi szakértő szakvéleménye kiegészítése (P.21.182/2009/22,30.) és személyes meghallgatása (P.21.182/2009/34.tjk.) során részletesen megindokolta, hogy az építményen kívüli ún. egyéb területek használati díja további, 50 %-os mérséklése azért indokolt, mert azt nem csak az alperesek használatához kapcsolódó személyek, hanem (az alperesek földhasználatától függetlenül) a felperes által üzemeltetett autópálya közlekedői is használják.

A felperes a 2012. január 31. napján Pf.4.sorszám alatt érkeztetett fellebbezés-kiegészítésében ismételten ténybeli előadásként (Pp.121.§./1/ bekezdés c/pont) a 2010.október 28.napján az elsőfokú bíróságra érkezett (28.sorszám) beadványában írtakkal egyezően hivatkozott arra, hogy a **helység 1-i** hrsz.-ú ingatlanon jogszabályba ütköző, ezért semmis (Ptk.200.§./2/ bekezdés) szerződéssel jött létre az osztott tulajdon. (Ptk.97.§./2/ bekezdés) A semmisségre vonatkozó ténybeli előadásán kívül azonban az érvénytelenség jogkövetkezményei (Ptk.237.§.) levonására vonatkozó határozott kereseti kérelmet (Pp.121.§./1/ bekezdés e/pont) nem terjesztett elő, és ilyet a másodfokú

eljárásban - a keresetlevél benyújtásakor hatályos - Pp.247.§./1/ bekezdése tiltó szabálya folytán a másodfokú eljárásban már elő sem terjeszthet.

Az ítéltábla egyetértett az elsőfokú bíróság - szakvéleményén alapuló - azon mérlegelésével is, hogy a földhasználati jog által érintett ingatlan közművesítettnek minősül, függetlenül attól, hogy egyes fogyasztói (bekötő) vezetéseket, különösen a szennyvízcsatornát a II-IV.r. alperesek létesítették. Az igazságügyi szakértő személyes meghallgatása során a 10-20 %-os díjcsökkentés lehetőségét arra az esetre vetette fel (P.21.182/2009/34. tjk. 6. oldal 2. bekezdés), ha a használt pihenő csak részközműves lenne. A konkrét esetben pedig a tényleges helyzet nem ez. Nem hagyható az sem figyelmen kívül, hogy a II.r. alperes személyes előadása szerint (34.tjk. 7-8. oldal) a felperes az alperesek által kiépített szennyvízvezeték rendszer használatáért egyszeri („használatba vételi”) díjat, valamint a használatért évi mintegy 700.000 forint díjat fizet. Így a szennyvízcsatorna alperesi kiépítésének a földhasználati díj mértékében történő figyelembe vétele ugyanannak a ténynek a kétszeres értékelését jelentené.

A per főtárgyára vonatkozó fellebbezések mellett az ítéltábla nem tartotta alaposnak az I.r. alperes elsőfokú perköltség felemelése iránti fellebbezését sem. Az I.r. alperes jogorvoslati kérelmében arra ugyan helytállóan hivatkozott, hogy a 2006. február 1. - 2008. december 31. napja között lejárt 2.518.000 forint használati díj fizetési kötelezettségét már a felperesi perindítást (2008. október 13.) megelőzően elismerte a 2008. április 2. illetve 2008. május 8. napján kelt, felpereshez címzett leveleiben. A Pp.80.§./1/ bekezdése alapján azonban az alperes csak akkor mentesíthető a perköltség fizetés alól és akkor igényelheti a felperestől a teljes perköltségét, ha - a követelés elismerésén túl - mindent megtesz annak érdekében, hogy a jogvita a polgári per igénybevétele nélkül elintézhetővé váljék. Jelen esetben az I.r. alperes a 2006-2008. évi fizetési kötelezettségét a felperes számlázási kötelezettsége elmulasztására figyelemmel nem teljesítette a perindítást megelőzően. Ugyanakkor a Gk.66. számú állásfoglalás I. pontjából következően a felperes számlakibocsátási kötelezettségének elmulasztása nem érintette az I.r. alperesi használati díj fizetési kötelezettsége esedékességét. A számlázás elmaradása - mint jogosult késedelem - csak azzal a következménnyel jár, hogy kizárja a kötelezett késedelmi kamatfizetési kötelezettségét előidéző egyidejű fizetési késedelmét. Ezért az I.r. alperes a földhasználati díjra vonatkozó aktuális számlák kiállításának elmaradása ellenére is köteles lett volna az elismert díjat a felperes számlájára megfizetni, amely esetben nyilván nem adott volna okot a perre. Enélkül azonban a pert megelőző elismerése nem eredményezheti a Pp.80.§./1/ bekezdése szerint a perköltség alóli mentesülését.

Ezekre figyelemmel az ítéltábla a Pp.253.§./2/ bekezdése alapján az elsőfokú bíróság ítéletét helyben hagyta.

A felperes, illetve az alperesek fellebbezése eredményre nem vezetett, így a perbeli felek - fellebbezéseik perértéke arányában - viselni kötelesek az ellenérdekű fél másodfokú perköltségét. (Pp.78.§./1/ bekezdés, 81.§./1/ bekezdés)

A felperes illetékmentes fél (Itv.5.§./1/ bekezdés), így a le nem rótt fellebbezési illetéket az állam viseli.

A felperes fellebbezésének perértéke, a módosított kereset szerinti 3.847.724 forintban határozható meg. Az alaptalan felperesi fellebbezés miatt a felperes a 32/2003/VIII.22./IM. rendelet (R) 3.§./2/-/6/ bekezdései alapján számított ÁFÁ-val növelt ügyvédi munkadíjat köteles megtéríteni az alpereseknek; az I.r. alperes részére 36.195 forint, míg a II-IV.r. alperesek részére 12.065 - 12.065 forintot személyenként. A II-IV.r. alperesek fellebbezésének perértéke 344.597 forintban állapítható meg. Ennek eredménytelensége miatt a felperesnek személyenként (Pp.82.§./2/ bekezdés) 4.234 - 4.234 forint ÁFÁ-val növelt ügyvédi munkadíjat kötelesek megtéríteni az R. 3.§./2/, /5/ és /6/ bekezdései alapján. Az I.r. alperes fellebbezésének perértéke 265.000 forint volt, melynek eredménytelensége miatt a felperes részére 12.700 forint ügyvédi munkadíjat köteles megfizetni. Az egymásnak fizetendő másodfokú perköltségek egybe számításával (Pp.81.§./1/ bekezdés) a felperes az I.r. alperes részére 23.490 forint, míg a II-IV.r. alperes részére 7.830 - 7.830 forint másodfokú perköltség megfizetésére köteles.

Az I.r. alperes fellebbezésén az illeték lerovását elmulasztotta, ezért a már említett 265.000 forint illetékalap után 15.900 forint fellebbezési illetéket (Itv.46.§./1/ bekezdés) a lelevezés terhe mellett (Itv.74.§./2/ bekezdés) köteles megfizetni.

G y ő r , 2012.évi február hó 1.napján

Dr. Szalai György sk. a
tanács elnöke

Dr. Ferenczy Tamás sk.
előadó bíró

Dr. Bajnok István sk.
bíró

A kiadmány hitelül
kiadó: